

Mihaelov list

7 leto XXVIII
2024
številka 7

*V veri lahko odpuščam, kakor
odpušča Bog. V tem dejanju se
približam Bogu in doživljam
neke vrste pobožanstvenje.*
Bogdan Dolenc

SPREMEMBE

Pravijo, da so spremembe stanica našega življenja, ali kakor pravi kartuzijanski pregovor: Svet se vrti, a križ ostaja. Precej velika sprememba je nastopila s smrtjo duhovnega pomočnika g. Štefana Babiča. Župnija Mengeš ne spada med prednostne župnije z dvema duhovnikoma. Temu primerno sem prisiljen prilagoditi svoj delovni urnik. Tako med počitnicami v juliju in avgustu ne bo uradnih ur, kakor piše v oznanilih. Sem vas pa pripravljen sprejeti vedno, ko sem doma, ali po predhodnem dogovoru. Z julijem uvajam tudi redno jutranjo sv. mašo ob sredah ob 7.00. Če bo obisk slab, bom ta dan maševal drugje ali pa tudi ob drugi uri. V preteklosti, ko sva bila dva, teh težav ni bilo. Če sem vedel, da imam zvečer druge stvari, je maševal g. Štefan. Zdaj se to spreminja. Mnogi duhovniki imajo vsaj enkrat med tednom sv. mašo zjutraj, nekateri še pogosteje. Med misijonom pa bo v sredo sv. maša zvečer ali morda še kdaj. Ob sredah je bilo pred sv. mašo tudi čiščenje Najsvetejšega. Ta molitev se zdaj prestavi na torek ob istem času. V tednu, ko grem na dopust (15.–19. 7.), bodo

sv. maše ob 20. uri in za morebitni pogreb se obrnite na g. Bogdana Dolenca (tel. 01-564-45-19.) Hvala za razumevanje.

KRIŠTOFOVA NEDELJA

Dragi bratje in sestre, danes obhajamo Krištofovo nedeljo, ko se zahvaljujemo za srečno prevožene kilometre, prósimo za blagoslov na naših poteh in zbiramo sredstva za misijonska vozila. Lahko se vprašamo: ali avtomobili res spadajo med nujno pomoč za misijonarje, ali je nujna le hrana, zdravje, dom ...? Kaj pa šola, cerkev in športna dvorana; traktorji, avtobusi, motorji in kolesa? Kaj od tega je zares nujno? To vprašanje najprej stoji pred vsakim od nas, ki doma kopičimo razne predmete, pripomočke, tudi hrano. Kaj od tega zares nujno potrebujem, kaj pa je le stvar velikih oči in navade. Iz prošenj in zahval misijonarjev in misijonark, ki vsako leto prihajajo kot odziv na našo akcijo MIVA, se jasno kaže, kako zelo potrebujejo vozila, ki so največkrat edina prevozna sredstva daleč naokoli. Uporabljajo jih pri svoji osnovni dejavnosti, to je pri oznanjevanju evangelija, in za vsakovrstno pomoč ljudem v največjih stiskah. Kot kristjani

ŽUPNIJSKA KARITAS
Trdinov trg 9
1234 Mengeš
karitas.menges@gmail.com
069 180 210

PISARNA IN SKLADIŠČE

letni čas: ob torkih
med 17 in 19⁰⁰
zimski čas: ob torkih
med 16³⁰ in 18⁰⁰

POSLOVNI RAČUN

02301-0091604341,
odprt pri NLB, d.d.

Naš utrip

*Ne pustimo, ne dopustimo,
da bi se našega srca
dotaknila kultura izločanja,
saj smo vendar bratje!
papež Frančišek*

smo poklicani, da ne glede na to, kjer živimo in kakšne so naše finančne in materialne zmožnosti, pomagamo sočloveku. Pri tem so nam lahko velik zgled prav misijonarji, ki pogosto v nemogočih razmerah širijo vero, vzgajajo, skrbijo za zdravlje in osnovne življenjske potrebščine ljudi, ki jih zares potrebujejo. Naj bo tudi naše življenje čim bolj pristno v službi bližnjemu, da bomo pričevali za vero v Jezusa Kristusa. Naj nas Krištofova nedelja spodbudi tudi k dobrodelnosti: »Naš dar Boga slavi, za vse prevožene poti!«

Povzeto po: Krištofova nedelja – gradivo za bogoslužje 2023

TRI SINODALNE KREPOSTI

Sinoda pomeni »hoditi skupaj« - je kot glavna cesta prenovne Cerkve. Potrebno je duhovno spreobrnjenje, saj brez notranje spremembe ne dosežemo dolgotrajnih rezultatov. Sinodalnost naj bi postala »cerkveni slog«. Sprememba se mora zgoditi v vsakem izmed nas.

Papež Frančišek je nedavno sprejel predstavnike vernikov, cerkvenih gibanj in novih skupnosti. Spregovoril jim je o treh sinodalnih krepostih, ki nam pomagajo na poti duhovnega spreobrnjenja; najdemo jih v pasijonu v Markovem evangeliju (prim. 8,33; 9,31; 10,32-34).

Misliti po Božje: to pomeni, preiti od zgolj človeškega mišljenja k Božjemu mišljenju. V Cerkvi bi se morali pred vsako odločitvijo vprašati, kaj Bog želi od mene, kaj Bog želi od nas v tem trenutku, v tej situaciji. Sveti Duh nas uči, kako poslušati Božji

glas. Bog je vedno večji od naših idej, večji od prevladujoče miselnosti. Zato nikoli ne smemo imeti za samoumevno, da smo »v sozvočju« z Bogom; raje si prizadevajmo, da bi razmišljali po Božje, in ne po človeško.

Presegati vsakršno zaprtost: sveti oče svari pred skušnjavo »zaprttega kroga«. Ne bodimo prepričani, da je to, kar misli naš »krog«, dobro za vse. Moramo se odpreti drugim ljudem in načinom razmišljanja – raznolikost je priložnost, in ne grožnja.

Gojiti ponižnost: »Resnična veličina ni v tem, da ti drugi služijo, ampak v tem, da služiš vsem, saj je On sam prišel, da je tako delak« (prim. Mr 10, 44-45). Duhovno spreobrnjenje se mora začeti s ponižnostjo, ki je vstopna točka za vse kreposti. To nas spodbuja, da se vprašamo, kaj resnično iščem v odnosu z brati in sestrami. Po papeževih besedah samo ponižna oseba ceni druge in sprejema njihov prispevek, nasvete, njihovo notranje bogastvo, pri čemer ne izpostavlja svojega »jaz« ampak »mi«. (*Vir: Novice iz Vatikana, 13.6.2024*)

Sodelavci Župnijske karitas moramo vzeti v premislek vse tri sinodalne kreposti: vsak trenutek moramo pri naših odločitvah prositi za pomoč Svetega Duha in se zavedati, da tudi mi pomembno prispevamo k sinodalnosti na lokalni ravni. Tudi odprtost navzven mora biti slog našega delovanja. Ponižnost pa je žal beseda, ki jo vedno redkeje slišimo. A ponižnost

kot drža v služenju je šele začetek poslanstva Karitas.

Sodelavci Župnijske karitas

Karitas

DOGODKI PRED NAMI

// 2. 7. **molitev pred Najsvetejšim** ob 18.00

// 3. 7. **sv. maša** ob 7.00

// 4.– 6. 7. **molitev pred Najsvetejšim** ob 18.00

// 5. 7. **obisk bolnikov** po domovih

// 6.– 7. 7. **celonočno čiščenje** v župnišču

// 9. 7. **molitev pred Najsvetejšim** ob 18.00

// 20.–21. 7. **Krištofova nedelja** – blagoslov avtomobilov po vseh sv. mašah

// 23. 7. **molitev pred Najsvetejšim** ob 18.00.

// 26. 7. **medugorska molitev** ob 18.00

// 30.7. **molitev pred Najsvetejšim** ob 18.00

// 1.–3. 8. **molitev pred Najsvetejšim** ob 18.00

// 3. 8. **vpis sv. maš** za september in oktober ob 7.00

ČIŠČENJE CERKVE

6. julij: Topole in Dobeno

13. julij: Pristava in M. Mengeš zahodno od Liparjeve

20. julij: V. Mengeš od Grobelske do Kolodvorske

27. julij: V. Mengeš severno od Prešernove in Kolodvorske

3. avgust: M. Mengeš vzhodno od Liparjeve

DOBRA DELA

Ob smrti Martine Smrdel so cerkveni pevci darovali za eno sv. mašo in 32 € za obnovo orgel; ob smrti Marije Jagodic r. Zupin (92 let): 20 sv. maš in 30 € za orgle; ob smrti Bernarde Zrim r. Andrejka (88 let): 3 sv. maše; ob smrti Jožeta Niederwangerja (82 let): 4 sv. maše.

SKLAD ZA OBNOVO ORGEL

Od 16. 5. do 12. 6. smo zbrali 673 €. Od prej 75.262,18 €. Novo stanje: 75.935,18 €. Bog povrni!

DOGODKI ZA MLADE

Taizé: od 21. do 28. julija. Odhod 20. julija zvečer. Za mlade od 16. do 30. leta: Prijave na: www.katoliska.mladina.

35. festival mladih v Medugorju: od 1. do 6. avgusta. Zbere se 50.000 mladih in 500 duhovnikov. Informacije in prijave www.katoliskamladina.si

Poletni tabor za srednješolce in birmance v Bohinju: od 5. do 9. avgusta. Prijave in informacije na: www.katoliska.mladina.

VNUČKI

Ni večje lepote od lepote novorojenčka. Bitjece, ki prijoče na svet, je Jezusovo darilo staršem, sorodnikom, svetu. Čeprav je otročiček, ko se rodi, popolnoma nebogljen, ga odlikuje sila življenja. Če je zdrav, v občutljivem telesu prekipeva od prvobitne energije. Kakor da želi reči: tu sem, prihajam od Boga, moja duša se veseli telesa! Stopam v reko človeštva, ker sem opremljen z načrtom Najvišjega! Na novorojenčku je vse lepo, imenitno in prav. Koža, mehka in gladka, diši po cvetličnem polju. Lasje – ali njihovi prvi zametni nastavki – so lahki kot pero; dih pa je – v spanju – prtajeno blag. Če ima krilatica o »spanju pravičnih« poseben pomen, jo ima pri novorojenčkih. Ko so se namreč naužili materinega mleka, je spanec hvaležen in globok, saj je potreben za rast človeka, ki si krepi tudi telesno odpornost. Po nekaj tednih je pogled živahen in v očeh novorojenčkov se lesketa igrivost, radovednost. Ko bitjece čuti, da je ljubljeno, vrača pozornost z veseljem, nedolžnim nasmehom. Prevzeti smo od sijaja in privlačnosti tega prizora. V bitju, ki še ni zmožno greha, se namreč zrcalita Božja milina in pristna lepota. Če imamo svoje otroke, se tega dobro zavedamo, še bolj pa pri vnučkih. Kajti čim starejši smo, tem bolj smo dovzetni za čare, ki jih ponuja novo življenje. Bolj smo pozorni, kaj nam Jezus dejansko poklanja, ko podarja življenje. Omogoča, da se v našem rodu rojevajo otroci. Izročča jih v varstvo širše družine, da bi kot ponižne duše podedovali svet. Naša naloga je torej, da v vnučkih, kot smo to storili pri lastnih otrocih, krepimo ljubezen do Boga. Šele ko to storimo, smo resnično vredni svojega potomstva. *Po: P. Millonig, Zasidran v veri I*

JOAHIM IN ANA (26. JULIJ)

Tako Joahim kakor Ana sta bila potomca naj bi izšel obljubljeni Mesija. Ko sta se ta dva bogaboječa, pravična človeka poročila, sta si silno želela otrok, kajti takrat je vsaka verna

judovska žena živela v pričakovanju, da bo morebiti prav ona rodila obljubljenega Mesija. Pobožna zakonca sta vztrajala v zaupni molitvi in na stara leta sta le dobila tako zelenega otroka, hčerko Marijo – Mirjam. Srečna starša Joahim in Ana sta jo imela pri sebi le tri leta, potem pa sta jo po zaobljubi izročila v varstvo in vzgojo duhovnikom. Ko so se vrata svetišča za njo zaprla, je padla zavesa nad njeno mater in očeta. Njuno zemeljsko življenje je bilo dopolnjeno. Joahima upodabljajo s košaro, v kateri sta dva goloba, ki ju je bil prinesel v svetišče, in s palico. Časte ga kot zavetnika zakoncev in mizarjev. Ano pa umetniki najpogosteje prikazujejo, kako hčerki Mariji razlaga Sveto pismo. Mnogo podob in kipov jo kaže kot sveto Ano 'Samotretjo': v naročju velike svete Ane sedi manjša Marija, v Marijinem naročju pa je mali Jezus; ali pa sveta Ana stoji in v eni roki nosi manjšo Marijo, v drugi pa malega Jezusa. K sveti Ani se zatekajo matere in nerodovitne žene. Priporočajo pa se ji tudi za srečno poroko in skladen zakon. Za svojo zavetnico jo imajo matere in vdove, žene pa se ji posebej priporočajo za srečen porod in za blagoslov otrok.

HOSTIJA

Minil je slovenski praznik svetega Rešnjega Mtelesa in krvi. Ministranti so bili razposajeni in so glasno klepetali v zakristiji, medtem ko so pospravljali ministrantske obleke. Pridruži se jim kaplan in tudi sam pod vtisom preteklega praznika nekoliko provokativno navrže vprašanje: »Ali verjamete, da je v hostiji, ki ste jo tudi danes sprejeli pri sv. maši, resnično prisoten Jezus?« »Ja, je,« so brez dolgega razmišljanja odgovorili, čeprav so se na njihovih obrazih pojavile poteze negotovosti.

»Zakaj verjamete? Od kod pa vam ta vera?«
»Tako so me učili starši,« je prvi povedal Blaž,
»in zdaj še sam čutim, da je takrat, ko sprejemem hostijo, posebna priložnost, da se pogovorim z Jezusom.« »Jaz, ko prejmem Jezusa v hostiji, sedem in ga večkrat prosim za zdravje in se mu tudi zahvalim. Še posebno sem mu bil hvaležen, ko je pazil na atija med operacijo srca,« pove Matevž. »Ko bom jaz lahko tako od blizu srečal Jezusa,« reče Miha, ki še ni bil pri prvem sv. obhajilu, »ga bom prosil, naj podaljša počitnice, ki jih imam zelo rad.« Kaplan ga sočutno potreplja po ramenu in mu reče: »Zelo te razumem v tvoji prošnji po daljših počitnicah, toda Jezus ni čarovna palica za izpolnjevanje želja. Podaljšati jih ne bo mogel, lahko pa ti bo pomagal, da boš vsak dan posebej užival in v sebi čutil hvaležnost, da jih imaš.« Tudi Jan še nima možnosti okusiti Jezusa v podobi bele hostije, saj ga zakrament prvega sv. obhajila čaka šele v prihodnjem veroučnem letu, a k temu pogovoru doda: »Jaz pa se bom Jezusu še posebej zahvalil za mamico in atija, ker sta me peljala na izlet v Gardaland.« »No, na to zahvalo pa ti ni treba čakati do prvega sv. obhajila,« ga opomni Blaž. »Hja, saj vem,« odraslo odvrne Jan, »zahvalil se bom večkrat, saj sta me s tem zelo osrečila.« »Prav imaš,« pritrdi Matevž, »jaz sem se že velikokrat zahvalil za atijevo zdravje in se še bom, saj ga imam zelo rad in sem srečen, ker smo skupaj.« »Veliko lepega ste mi povedali, dragi prijatelji,« se jim zahvali kaplan Janko, »in priznati moram, da so vaša srca polna ljubezni do Jezusa. Bogu hvala za vas in srečno pot do doma vam želim. Pa nikar ne pozabite, da je v hostiji skrivnostno vedno prisoten živi Jezus, ki čaka na pogovor z vami.«

Povzeto po: M. Razboršek, Marija, naša prijateljica

ŽUPNIJA MENGEŠ

Trdinov trg 9
1234 Mengeš
telefon: 01/723 01 10

PISARNA

- ponedeljek in torek
med 8.15 in 9.00
- po predhodnem dogovoru

POSLOVNI RAČUN

0230 1009 1305 775, NLB

ODGOVARJA

Marko Košir, župnik
telefon: 040 200 367
e-pošta: marko.kosir@rkc.si
<https://zupnija-menges.rkc.si/>